

International Educational Corporation
National University “Odesa Law Academy”

INNOVATION AND INTERNATIONALISATION IN HIGHER EDUCATION

**PROCEEDINGS
of the British–Ukrainian Conference**

*London,
16 October 2025*

ІННОВАЦІЇ ТА ІНТЕРНАЦІОНАЛІЗАЦІЯ У ВИЩІЙ ОСВІТІ

**МАТЕРІАЛИ
британсько-української конференції**

*м. Лондон,
16 жовтня 2025 року*

Odesa
“Yurydychna Literatura”
2025

UDC 378(410:477)(063)

I-64

Edited by **S. V. Kivalov**, Doctor of Law, Professor, Academician

Executive Editor: **D. A. Minchenko**

Innovation and Internationalisation in Higher Education : proceedings of the British-Ukrainian Conference (London, 16 October 2025) = Інновації та інтернаціоналізація у вищій освіті : матеріали британсько-української конференції (Лондон, 16 жовтня 2025 року) / edited by S. V. Kivalov ; executive editor D. A. Minchenko ; International Education Corporation ; National University “Odesa Law Academy”. — Odesa : Yurydychna Literatura, 2025. — 520 p.

ISBN 978–966–419–457–7

The proceedings of the British-Ukrainian Conference “*Innovation and Internationalisation in Higher Education*” are devoted to the development of joint educational and research initiatives, strengthening academic mobility, and promoting the exchange of experience between the academic communities of both countries. They also highlight the creation of new formats of cooperation in the fields of research, technology, and innovation. The implementation of British educational practices and international standards serves as a key factor in reforming the higher education system of Ukraine, contributing to its modernisation and successful integration into the European and global educational and research space.

UDC 378(410:477)(063)

Матеріали британсько-української конференції «*Інновації та інтернаціоналізація у вищій освіті*» присвячені розвитку спільних освітніх і наукових ініціатив, посиленню академічної мобільності, обміну досвідом між науково-педагогічними спільнотами двох країн, а також створенню нових форматів взаємодії у сфері досліджень, технологій та інновацій. Застосування британських освітніх практик і міжнародних стандартів є важливим чинником реформування системи вищої освіти України, сприяючи її модернізації та успішній інтеграції в європейський та міжнародний освітній і науковий простір.

The materials are published in the authors' editions.

The authors bear full responsibility for the quality, accuracy, and originality of their contributions.

© International Educational Corporation, 2025

© National University “Odesa Law Academy”, 2025

ISBN 978–966–419–457–7

студентів, а не лише за універсальною шкалою. Для менеджменту це означає, що при формуванні системи показників і при звітуванні важливо одразу фіксувати дані в конкретні умови, а не намагатися пояснити все суто внутрішніми чинниками.

Таким чином, сучасні особливості менеджменту університету проявляються у поступовому переході від інтуїтивного, традиційного управління до системного, заснованого на даних, але при цьому чутливого до академічних цінностей. Показники стають «мовою», якою університет спілкується із засновником, державою, бізнесом, абітурієнтами й суспільством. Але успіх залежить від того, чи здатен менеджмент перетворити цю мову на інструмент розвитку, а не лише на формальний звіт. Саме в такій рамці типи та системи показників перестають бути технічним додатком до стратегії і стають одним із центральних елементів сучасного університетського управління.

Список використаних джерел

1. Behn R. D. Rethinking Democratic Accountability. Washington : Brookings, 2001. P. 26.
2. Shattock M. Managing Successful Universities. 2nd ed. Maidenhead : Open University Press, 2010. 224 p. URL: <https://lib-pasca.unpak.ac.id/index.php?p=fstream-pdf&fid=3588&bid=15556> (дата звернення: 30.10.2025 р.).
3. Furubo J.-E., Rolf S. A Diffusion-Perspective on Global Developments in Evaluation. *Jan-Eric Furubo, Ray C. Rist and Rolf Sandahl (eds). International Atlas of Evaluation*. New Brunswick; London : Transaction, 2002. P. 1–26.

Кос'яненко С. О.

доктор філософії у галузі права, Генеральний директор International Humanitarian College of London (London, UK)

МАЙБУТНЄ ІНТЕРНАЦІОНАЛІЗАЦІЇ: СУЧАСНЕ УПРАВЛІННЯ УНІВЕРСИТЕТАМИ ТА ІННОВАЦІЙ В НАВЧАЛЬНИХ ПРОГРАМАХ

Зміни у сфері вищої освіти. Освіта, як і будь-яка інша сфера, швидко еволюціонує. Університети та коледжі не можуть залишатися статичними; вони мають адаптуватися, реагувати на зміни та проактивно їх формувати [3]. Глобалізація та цифровізація переосмислюють роль закладів вищої освіти, спонукаючи їх модернізувати системи управління, оновлювати навчальні програми та запроваджувати міжнародні стандарти [6]. Для України ця еволюція є особливо актуаль-

ною. Країна вирізняється своєю історією, культурним багатством та стійкістю народу [7]. Сьогодні вона стоїть на порозі, коли може поєднати минуле й майбутнє.

Законодавчі рамки відіграють велику роль у визначенні напряму розвитку освітніх інституцій, але водночас вони можуть обмежувати інституційну автономію або сповільнювати інновації. Незважаючи на це, інтернаціоналізація та модернізація університетського управління стали ключовими пріоритетами, особливо для інтеграції України до Європейського простору вищої освіти. Правильна структура управління, побудована на відкритості до глобальних стандартів і найкращих практик, може допомогти Україні розкрити свій потенціал і посилити конкурентоспроможність системи освіти [13].

Інтернаціоналізація як стратегічний пріоритет. Інтернаціоналізацію часто помилково зводять лише до мобільності студентів чи викладачів. Насправді ж це значно ширше поняття. Воно охоплює розроблення навчальних програм, практики управління, наукові співпраці, цифрову інфраструктуру, інституційну культуру та узгодження з глобальними рамками [14]. Для України гармонізація з такими структурами, як Європейський простір вищої освіти (ЕНЕА), Британське агентство із забезпечення якості (QAA) чи акредитаційні органи, як-от ВАС, — це не лише символічний крок, а стратегічне рішення, яке підвищує якість, прозорість і міжнародне визнання [8].

Міжнародна акредитація зміцнює довіру до університетів і підтверджує, що програми відповідають суворим міжнародним стандартам. Водночас це стимулює внутрішній розвиток — покращення систем оцінювання, чіткість результатів навчання та структурування програм навколо компетентностей студентів, а не лише відвідування занять [10].

Українська система освіти є міцною та академічно сильною, але їй потрібен сучасний імпульс: поступовий відхід від традиційної моделі «супроводу» студентів через інтенсивне щотижневе навчання до британського підходу, який робить акцент на самостійному навчанні, критичному мисленні та самоменеджменті. Якщо українські студенти зазвичай мають 4–5 повних навчальних днів на тиждень, то у Великій Британії типовою є модель із 2–3 повними днями аудиторних занять, поєднаними з самостійною роботою, цифровими інструментами та практичною участю [11].

Партнерства є одним із найпотужніших інструментів інтернаціоналізації. Спільні програми, подвійні дипломи, наукові кластери та мобільність персоналу створюють академічну довіру та допомагають українським університетам інтегруватися у глобальну освітню екосистему. Такі партнерства відкривають реальні можливості для студентів — не лише формально, а й на практиці — участь у міжнарод-

них дослідницьких проєктах, навчанні за кордоном, роботі з новими ідеями [4].

Для України поглиблення співпраці з британськими університетами може стати «воротами» до світової академічної спільноти. Коли міжнародна освіта стає доступнішою, досвід студентів поліпшується, а випускники краще підготовлені до глобального ринку праці. Зрештою, саме студенти отримують найбільшу користь, адже мобільність, академічна різноманітність і міжкультурний досвід розширюють їхні можливості [4].

Сучасне управління університетом. Сучасне управління вищою освітою ґрунтується на стратегічному лідерстві, інституційній автономії та прийнятті рішень на основі даних. У британських університетах ці принципи не є рекомендаційними — вони фундаментальні. Прозорі структури управління сприяють довірі, що є основою інтернаціоналізації. І британські, й українські партнери потребують чіткості щодо процесів прийняття рішень, механізмів підзвітності та пріоритетів закладу перед тим, як розпочати спільні проєкти [17].

Посилення управлінських структур в українських університетах підвищить ефективність стратегічного планування, гнучкість академічних реформ і здатність закладу реагувати на зовнішні виклики.

Керівники університетів мають розглядати навчальний заклад як екосистему, а не лише як ієрархічну структуру. Екосистемне мислення сприяє спільній управлінській діяльності, інклюзивності та розвитку внутрішніх спільнот, які підтримують як студентів, так і співробітників. Сприяння рівності, різноманітності та спільній відповідальності допомагає створити більш збалансоване та сприятливе академічне середовище [16].

Це мислення сприяє інноваціям: коли викладачі та студенти залучені до формування інституційних пріоритетів, нові ідеї виникають природно зсередини академічної спільноти [12].

Прийняття рішень на основі даних є центральним елементом сучасних університетів. Цифрові панелі, аналітичні системи та показники ефективності, узгоджені з міжнародними стандартами, дозволяють закладам вимірювати прогрес і приймати обґрунтовані рішення. Незалежно від того, чи йдеться про оцінювання результатів студентів, якості програм або організаційну ефективність, університети повинні покладатися на доказову базу [16].

В умовах постійних змін рішення потрібно оцінювати не лише за миттєвим ефектом, а й за стратегічною цінністю. Політики, засновані на доказах, допомагають університетам залишатися адаптивними, ефективними та конкурентними на світовій арені [2].

Цифрова трансформація освітнього процесу. Інтернаціоналізація у вищій освіті нерозривно пов'язана з технологіями. Цифрова транс-

формація підтримує змішане навчання, розширює доступ до ресурсів і долає географічні бар'єри. Сучасні системи управління навчанням (LMS), хмарні інструменти співпраці та цифрові сервіси роблять освіту гнучкішою та більш орієнтованою на студента.

Однак цифрова трансформація — це не лише про інвестиції в технології. Вона потребує розвитку компетентностей викладачів, які мають опанувати цифрові інструменти, підвищуючи якість навчання, сприяючи міжнародній співпраці та формуючи середовище, що стимулює самостійне навчання [6].

Оцінювання — одна з найважливіших сфер, що потребує модернізації. У британських університетах поширені автентичні оцінювання, цифрові портфоліо та практичні завдання, які відображають реальні життєві ситуації. Такі формати краще відповідають вимогам сучасного ринку праці, розвивають командну роботу, комунікацію, креативність і навички вирішення проблем [1].

Для України запровадження подібних форматів оцінювання підтримало б ширші реформи навчальних програм і сприяло міжнародній гармонізації. Водночас важливо уникати перевантаження студентів традиційними формами контролю. Завдання мають бути пов'язані з результатами навчання та спрямовані на розвиток релевантних компетентностей.

Інновації у викладанні та інтеграція навчальних програм. Компетентнісний підхід є ключовим елементом сучасних систем освіти. Узгодження результатів навчання з міжнародними стандартами забезпечує готовність випускників до глобального ринку праці. Як зазначає Farkhodjon ugli [5], компетентнісні програми роблять навчання прозорішим і гнучкішим: студенти розуміють, які навички вони мають розвинути, а викладачі можуть проєктувати завдання, що відповідають реальним потребам.

Студенти дедалі більше очікують від освіти практичного досвіду, який поєднує навчання з майбутньою професійною діяльністю. Інноваційні підходи до навчання, проєктне навчання, міждисциплінарні модулі, мікросертифікати та гнучкі навчальні програми відповідають цим очікуванням і підвищують шанси на працевлаштування [9].

Університети Сполученого Королівства приділяють особливу увагу розвитку м'яких навичок, рефлексивному навчанню та модулям, орієнтованим на працевлаштування. Це допомагає студентам усвідомити свої сильні сторони та розвинути впевненість у майбутній кар'єрі. Інтернаціоналізація додатково підсилює цей процес, відкриваючи шляхи для міжкультурної взаємодії та професійного зростання [15].

Можливості для української вищої освіти. Інтернаціоналізація є водночас викликом і можливістю для України. Вона пропонує потужний механізм для післявоєнного відновлення, залучаючи студен-

тів додому та відкриваючи країну для нових академічних мереж та інвестицій. Завдяки співпраці з міжнародними партнерами, зокрема з Великою Британією, Україна може модернізувати підготовку персоналу, процеси забезпечення якості, технологічну інфраструктуру та розробку навчальних програм.

Важливо, щоб цей обмін був взаємовигідним. Українські університети мають цінний досвід — розвиток студентських ініціатив, волонтерства, громадських цінностей, — яким вони можуть поділитися з іноземними партнерами. Це збагачує міжнародну спільноту та сприяє формуванню більш гуманно орієнтованої моделі освіти.

Щоб залишатися конкурентоспроможними, університети повинні інтегрувати інтернаціоналізацію, інновації та сучасне управління у свої стратегії. Міжнародні моделі варто адаптувати, а не копіювати, зважаючи на культурний та історичний контекст. Британський досвід — це дороговказ, але Україна має переосмислити його через власну освітню традицію.

Модернізація — це не окрема реформа, а довготривала трансформація, що змінює інституційну культуру, підходи до лідерства, структури управління та структуру навчальних програм. Завдяки стратегічній відданості та міжнародній співпраці Україна має всі можливості для модернізації сектора вищої освіти та зміцнення своєї ролі у світовій академічній спільноті.

Список використаних джерел

1. Beckingham S. et al. (2024) Enhancing assessment: A practitioner guide. *Advance HE*. Available at: <https://advance-he.ac.uk/knowledge-hub/enhancing-assessment-practitioner-guide> (Accessed: September 2025).
2. Bell K., Reed M. (2021) Tree of participation: A new model for inclusive decision-making. *Oxford Academic*. Available at: <https://academic.oup.com/cdj/article-abstract/57/4/595/6294808> (Accessed: September 2025).
3. Bozkurt A. (2022) Resilience, adaptability, and sustainability of higher education: A systematic mapping study on the impact of the coronavirus (COVID-19) pandemic and the transition to the new normal. *ResearchGate*. Available at: https://www.researchgate.net/publication/359351884_Resilience_Adaptability_and_Sustainability_of_Higher_Education_A_Systematic_Mapping_Study_on_the_Impact_of_the_Coronavirus_COVID-19_Pandemic_and_the_Transition_to_the_New_Normal (Accessed: 4 September 2025).
4. Eftychiou G. (2025) Enhancing strategic partnerships in higher education: Developing and implementing a predictive model. *ResearchGate*. Available at: https://www.researchgate.net/publication/387901668_Enhancing_Strategic_Partnerships_in_Higher_Education_Developing_and_Implementing_a_Predictive_Model (Accessed: September 2025).
5. Farkhodjon ugli, M. D. (2025) Innovative approaches to curriculum development for XXI century skills. *International Journal of European Research Output*.

Available at: <http://ijero.co.uk/index.php/ijero/article/view/557> (Accessed: October 2025).

6. Farsawang P., Songkram N. (2023) Fostering technology integration and adaptability in higher education: Insights from the COVID-19 pandemic. *ERIC*. Available at: <https://files.eric.ed.gov/fulltext/EJ1406848.pdf> (Accessed: October 2025).
7. Grygorenko Z., Naydonova G. (2023) The concept of “resilience”: History of formation and approaches to definition. *ResearchGate*. Available at: https://www.researchgate.net/publication/371884748_THE_CONCEPT_OF_RESILIENCE_HISTORY_OF_FORMATION_AND_APPROACHES_TO_DEFINITION (Accessed: 4 August 2025).
8. Kayyali M. (2023) An overview of quality assurance in higher education: Concepts and frameworks. *ResearchGate*. Available at: https://www.researchgate.net/publication/371982519_An_Overview_of_Quality_Assurance_in_Higher_Education_Concepts_and_Frameworks (Accessed: September 2025).
9. Kolb D. A. (1984) Experiential learning: Experience as the source of learning and development. *ResearchGate*. Available at: https://www.researchgate.net/publication/235701029_Experiential_Learning_Experience_As_The_Source_Of_Learning_And_Development (Accessed: September 2025).
10. Kumar P., Shukla B., Passey D. (2021) Impact of accreditation on quality and excellence of higher education institutions. *ResearchGate*. Available at: https://www.researchgate.net/publication/350108789_Impact_of_Accreditation_on_Quality_and_Excellence_of_Higher_Education_Institutions (Accessed: October 2025).
11. Loon P. M. (2022) Flexible learning: A literature review 2016–2021. *Advance HE*. Available at: <https://www.advance-he.ac.uk/knowledge-hub/flexible-learning-literature-review-2016–2021> (Accessed: September 2025).
12. Macauley T., Rolker H. B., Scherer M. et al. (2022) Youth participation in policy-making processes in the United Kingdom: A scoping review of the literature. *Journal of Community Practice*, 30(2), pp. 203–224. Available at: <https://www.tandfonline.com/doi/citedby/10.1080/10705422.2022.2073308> (Accessed: September 2025).
13. Meridha J. (2025) Internationalization of higher education: Trends, opportunities, and challenges. *SN Social Sciences*, 5, 194. Available at: <https://link.springer.com/article/10.1007/s43545–025–01230–6> (Accessed: September 2025).
14. Msomphora M. R. (2025) Bridging borders: Global insights and challenges in internationalising higher education using a decade-long case study. *ScienceDirect*. Available at: <https://www.sciencedirect.com/science/article/pii/S2666374024000840> (Accessed: September 2025).
15. Orih D. et al. (2024) A systematic review of soft skills interventions within curricula from school to university level. *Frontiers in Education*. Available at: <https://www.frontiersin.org/journals/education/articles/10.3389/feduc.2024.1383297/full> (Accessed: September 2025).
16. Shattock M. (2021) The ‘modernisation’ of university governance: Re-balancing the components in cross-European comparison. *Taylor & Francis*. Available at: <https://www.tandfonline.com/doi/full/10.1080/13603108.2021.1956716> (Accessed: October 2025).

17. Taylor M. (2013) Shared governance in the modern university. *FutureU*. Available at: <https://futureu.education/wp-content/uploads/2019/12/Shared-governance-journal-article.pdf> (Accessed: October 2025).

Латковська Т. А.

доктор юридичних наук, професор, завідувач кафедри конституційного, адміністративного та фінансового права
Чернівецького навчально-наукового юридичного інституту
Національного університету «Одеська юридична академія»

СПРИЯННЯ ІНТЕГРАЦІЇ МІЖНАРОДНИХ ОСВІТНІХ СТАНДАРТІВ МІЖ ЗАКЛАДАМИ ВИЩОЇ ОСВІТИ УКРАЇНИ ТА ВЕЛИКОЇ БРИТАНІЇ

Сучасний етап розвитку вищої освіти України характеризується активними процесами інтеграції до європейського та світового освітнього простору, що зумовлено прагненням держави до зміцнення позицій на міжнародній академічній арені та забезпечення конкурентоспроможності українських університетів. У межах глобалізації знань, посилення академічної мобільності та діджиталізації навчальних процесів усе більшої ваги набувають питання узгодження національних освітніх стандартів із міжнародними вимогами. Формування єдиних критеріїв якості освіти не лише дозволяє порівнювати результати навчання між різними країнами, а й забезпечує взаємне визнання кваліфікацій, прозорість оцінювання та довіру до дипломів українських закладів освіти.

У цьому контексті особливого значення набуває впровадження міжнародних освітніх стандартів, що визначають зміст, результати та ефективність освітнього процесу, а також сприяють розвитку культури якості та підзвітності в освітніх установах. Одним із найважливіших напрямів інтеграції є поглиблення співпраці між закладами вищої освіти України та Великої Британії, які поєднують прагнення до інновацій, академічної досконалості й розвитку освітнього менеджменту. Британська система вищої освіти, що є прикладом стабільності, автономії університетів і гнучкості освітніх програм, пропонує ефективні моделі управління якістю та академічної свободи. Для України така взаємодія відкриває можливості запозичення кращих практик, формування спільних програм і підвищення міжнародної привабливості національної системи освіти.

Британська система вищої освіти, представлена стандартами QAA (Quality Assurance Agency for Higher Education) [1] та Teaching Excellence Framework (TEF) [2], є однією з найрозвиненіших і най-

Ківалов С. В. Вітальне слово	253
Стефанчук Р. О. Європейський і британський досвід розвитку науки та освіти: можливості для України в умовах післявоєнного відновлення	255
Залужний В. Ф. Британський досвід забезпечення якості вищої освіти в контексті інтернаціоналізації українських закладів вищої освіти	259
Ківалов С. В. Академічна мобільність як рушійна сила євроінтеграції: спільні ініціативи України та Великої Британії	263
Бакаянова Н. М. Роль взаємодії вищих юридичних навчальних закладів з Національною асоціацією адвокатів України у повоєнному відновленні України	267
Бехруз Х. Н. Інтернаціоналізація освіти та національні освітні традиції у гуманітарній сфері	272
Брейзієр Р. В. Адаптивне модульне досвідне навчання (ACEL): сучасна педагогічна концепція для різноманітного та динамічного простору вищої освіти	275
Горбаченко С. А., Разінкін Н. С. Потенціал штучного інтелекту в підготовці бізнес-кейсів	280
Кібік О. М. Роль бізнес-освіти у забезпеченні сталого розвитку південного регіону України	284
Колодін Д. С., Колодіна А. С. Академічна доброчесність в умовах штучного інтелекту: український та міжнародний досвід	288
Корнута Л. М. Управління сучасним університетом: показники діяльності та їх інтерпретація	291